

ಹ್ಯಾದರು ಮತ್ತು ಮೈ ಹೇಗೆ ವಾಗಿ ರಕ್ತವನ್ನು ಪಂಪು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯೋಜಿಸುತ್ತೇ. ಹೇಗಾದರೂ ರಕ್ತವನ್ನು ದೂಡಿ, ಮೆದುಳಿಗೆ ತಲುಪಿಸಬೇಕು ಅನ್ನೊಂದೇ ಅದರ ಪ್ರಯತ್ನ. ಆದರೆ, ಹಿಂದಿನಿಂದ ತಣ್ಣಿನಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ, ಮುಂದ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಗ್ನಿಲ್ಲಾ ಅನುವಾಗ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲದೆ ಆ ನರ ಒಡೆದು ಹೋಗುತ್ತೇ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕೇಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರ್ತಾವುದೇ ಕಾರಣಿಂದ ರಕ್ತನಾಳವೋಂದು ಒಡೆದುಹೋಗುತ್ತೇ. ಮಂದಿನದನ್ನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದನಲ್ಲಾ?”

“ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳು ಅಂದರೆ?”

ಅವರ ಮುಖವನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದೆ.

“ಅಪಫಾತ ಆಗಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಾರೇ ಆ ನರ ದುರ್ಭಾಗಿರಬಹುದು. ಇಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ಮಾತ್ರ, ಮೆಡಿಸಿನ್‌ಗಳ ಅಡ್ಡ ಪರಿಕಾಮದಿಂದಲೂ ಆ ನರ ಉಣವಾಗಿರಬಹುದು. ಇಂಥಿದ್ದೇ ಅಂತ ಹೇಳಬಿರುವುದಿಲ್ಲ.”

ಅಷ್ಟೇಂದ ಸ್ವಾರಾಲಿಂಬಿಸ್‌ ದಿಫ್ಫರೆವಾಗಿ ಉಸಿರೆಳಿದುಕೊಂಡರು.

“ಹಾಗಾದರೆ ಸ್ವಿಚ್ ಆದ ಎಲ್ಲಿಗೂ, ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗಾದ್ದು ಹೇಮರೇಜೇ ಆಗಬೇಕ್ಕಾಗಿ” ಕುತ್ತಿಹಳದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ.

“ಇಲ್ಲ ಶರತ್, ಹಾಗೇ ಆಗಬೇಕಂತೆನೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ದೇಹವೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದುದು. ಯಾವ ಶರೀರ, ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ, ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತದೋ ಹೇಳಬಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೇಹಪ್ರಕೃತಿ, ಆತನ ಬದುಕಿನ ರೀತಿ, ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆತನ ದೇಹ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ, ಆಫಾತದ ತೀವ್ರತೆ, ಕೊಡುವ ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ... ಇಲ್ಲವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗಾಗುವ ಹೇಮರೇಜ್ ಅಥವಾ ಸ್ವಿಚ್ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಹಜೆಬಿರಹ ಅಥವಾ ಅದ್ವಾಪ್ತ ಅನುವಾದು.”

ವೆದ್ಯಾರ ಮಾತಿಗೆ ಕೆವಿಯಾಗುತ್ತಾ ಕುಟಿಕೆದ್ದ ನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಿಕ್ಕ ಭಾವವೋಂದು ಗೂಡುಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಕಲ್ಲನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಕುಟ್ಟಿ ಪ್ರತಿಮಾಡಬಲ್ಲಾ ಬಲಶಾಲಿಯಾದವನು ಮರುಕ್ಕಾವೇ ಸ್ವಾತ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದದ್ವು ದುರ್ಭಾಗಣಾಗುತ್ತಾನೆಂದರೆ, ಮನಸ್ಸನ ಬಧಕು ವರ್ಷೋಂದು ಅನಿಶ್ಚಿತವಲ್ಲವೇ? ಅನಿಸಿತು. ಬೀಳೆಬ್ಬಿಟ್ಟ ವೆದ್ಯಾರ ಕಿರುಗಿಯಿನ್ನು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ದಾವಿಲಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಕೊಳಡಿಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದೆ. ಬೇಗೆ ಮಂದಾರ ಹಾಗೂ ರಾತ್ರೆ ನಾನು ಮಾವನ ಜೊತೆಗೆ ಅಸ್ತುತ್ಯಾಗಿಲ್ಲವುದೆಂದು ತೀಮಾನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವು. ಮೆಲ್ಲನೇ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಮಾವನಿಧ್ಯ ಸ್ವಾರೋ ವಾಡನ್ನು ಹೊಕ್ಕೆ. ಅಲ್ಲಿ, ಬೆಂದಿನ ಮೇಲೆ, ಬೋಳಿಸಿದ ತಲೆಯ ತಂಬಾ ಬ್ಯಾಂಡೆಚ್‌ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಕಾರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಿಗ್ದ ನಾಣಿ ಮಾವಾ! ಸಂಕ್ರಾಂತಿಗೋ, ದಿಪಾವಳಿಗೋ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡುವ ನನಗೇ ಅವನ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ ಕರ್ತಾಗೆ ಕುಟುಂಬಿಂತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು, ಅವನ ಮಡಲಿನಲ್ಲೇ ಆಡಿ ಬೆಳೆದ ಮಂದಾ... ಅವಳಿಗೆ ಹೇಗಾಗಬೇಡ?

ರೋಗಿಗಳ ನರಳಾಟ, ಯಂತ್ರಗಳ ಬೀಪ್ ಬೀಪ್‌ನಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ವಾರ್ಡ್ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಯವೂ ಕಾಲು ಮುರಿದು ಮಂಚ ಸೇರಿದಂತಿತ್ತು. ಶಬ್ದವೆಂದರೆ ಆಗದ ಮಾವನಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ದರಿಂದ ಕಿರಿಕಿರಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಅವನ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅದೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿರುಹುದಲ್ಲವೇ? ಆದರೂ ಅದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಿವವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? ದೇಹದ ಕಾಯಿಲೆ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಿಲ್ಲಿ ವೆದ್ಯಾರೂ, ಯಂತ್ರಗಳೂ, ಡೈಪಾರ್ಫಿಗಳೂ ಇವೆ. ಆದರೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ಒಳಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಏನಿದೆ? ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಈ ಲೋಕದವನೇ ಅಲ್ಲವೆಂಬತೆ ಗಾಥವಾದ ನಿಶ್ಚಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾವನನ್ನೊಮ್ಮೆ,

